

2016-10-10

B E S L U T S P R O M E M O R I A

FI Dnr 15-15731

Finansinspektionen
Box 7821
SE-103 97 Stockholm
[Brunnsgatan 3]
Tel +46 8 408 980 00
Fax +46 8 24 13 35
finansinspektionen@fi.se
www.fi.se

Ändring av Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2013:9) om värdepappersfonder

Sammanfattning

Finansinspektionen beslutar om ändringar i Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2013:9) om värdepappersfonder (fondföreskrifterna) till följd av ändringar i lagen (2004:46) om värdepappersfonder (LVF).

Europaparlamentet och rådet antog den 23 juli 2014 direktiv 2014/91/EU om ändring av direktiv 2009/65/EG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) när det gäller förvaringsinstitutfunktioner, ersättningspolicy och sanktioner. Direktivet genomförs delvis genom ändringar i LVF.

De nya direktivbestämmelserna innehåller regler om fondbolagens ersättningssystem och ersättningspolicyer samt information om dessa. Genom ett nytt bemyndigande i LVF får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer möjlighet att meddela närmare föreskrifter om ersättningssystem och information om sådana system som ska komplettera de nya lagbestämmelserna. Finansinspektionen har fått bemyndigande att meddela sådana föreskrifter.

Finansinspektionen beslutar att regler om fondbolags ersättningssystem och information om sådana system i informationsbroschyrer och årsberättelser införs i fondföreskrifterna. De nya direktivbestämmelserna innebär även förändringar vad gäller den information om förvaringsinstitutet som ska lämnas i informationsbroschyren för en värdepappersfond. Finansinspektionen beslutar om ändringar i samma föreskrifter även i den frågan.

Till följd av ändringarna i fondföreskrifterna ska fondbolag inte längre omfattas av Finansinspektionens föreskrifter (2011:1) om ersättningssystem i kreditinstitut, värdepappersbolag och fondbolag med tillstånd för diskretionär portföljförvaltning samt Finansinspektionens allmänna råd (FFFS 2015:14) om ersättningspolicy i understödsföreningar, fondbolag, börser, clearingorganisationer och institut för utgivning av elektroniska pengar (de allmänna råden). Inte heller institut för utgivning av elektroniska pengar ska längre omfattas av de allmänna råden. Dessa institut omfattas numera av en ny

lag som inte innehåller regler om ersättningar eller riskhantering som kan motivera att de fortfarande ska omfattas av de allmänna råden.

Finansinspektionen beslutar därför även om ändringar i dessa föreskrifter och allmänna råd. Ändringarna träder i kraft den 1 november 2016. De ändringar som gäller innehållet i informationsbroschyren ska börja tillämpas den 1 januari 2017.

Innehåll

1	Utgångspunkter	4
1.1	Målet med regleringen	4
1.2	Nuvarande och kommande regelverk	5
1.3	Regleringsalternativ	5
1.4	Rättsliga förutsättningar	6
1.5	Ärendets beredning	6
2	Motivering och överväganden	7
2.1	Ersättningssystem	6
2.1.1.	Allmänt	6
2.1.2.	Överväganden	
2.2.	Information om ersättningssystem, ersättningspolicy och förvaringsinstitut	
2.3.	Ikraftträdanderegler	
3	Förslagets konsekvenser	30
3.1	Konsekvenser för samhället och konsumenterna	31
3.2	Konsekvenser för företagen	31
3.3	Konsekvenser för FI	33

1 Utgångspunkter

1.1 Målet med regleringen

Europaparlamentet och rådet antog den 23 juli 2014 direktiv 2014/91/EU om ändring av direktiv 2009/65/EG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) när det gäller förvaringsinstitutsfunktioner, ersättningspolicy och sanktioner. Det huvudsakliga syftet med direktivet är att öka investerarskyddet, harmonisera reglerna för förvaltningsbolag med de regler som gäller på andra delar av finansmarknadsområdet för ersättningspolicier och sanktioner samt att förtydliga förvaringsinstitutens ansvar och uppgifter och att minska de nationella skillnaderna.

I denna promemoria benämns direktiv 2009/65/EG ”Ucits-direktivet” och direktiv 2014/91/EU ”ändringsdirektivet”. Ändringsdirektivet brukar ibland benämnas Ucits 5.

Ändringarna som genom ändringsdirektivet görs i Ucits-direktivet innebär att det införs regler om ersättningar till anställda i fondbolag. Fondbolag ska upprätta och tillämpa en ersättningspolicy. Innehållet i en sådan policy och hur den ska tillämpas regleras i detalj. Det ställs också krav på information om ersättningspolicyn i informationsbroschyren för en värdepappersfond samt krav på information om ersättningspolicy och ersättningsbelopp i årsberättelsen. Det har dessutom införts nya krav på den information som ska finnas i informationsbroschyren om förvaringsinstitutet. Utöver en uppgift om vilket som är fondens förvaringsinstitut ska informationen bl.a. innehålla en beskrivning av förvaringsinstitutets uppgifter, vidaredelegerade förvaringsfunktioner och de intressekonflikter som kan uppstå.

Riksdagen beslutade den 28 september 2016 om ändringar i lagen (2004:46) om värdepappersfonder (LVF). Genom ändringarna genomförs delar av de nya direktivbestämmelserna i svensk rätt. Enligt förarbetena (prop. 2015/16:170 s. 37) bör närmare föreskrifter om ersättningssystem och information om sådana system, samt om den information som ska lämnas om förvaringsinstitut i informationsbroschyren, meddelas av Finansinspektionen, som också har fått bemyndigande att meddela sådana föreskrifter.

Lagändringarna har lett till ett behov av vissa ändringar i Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2013:9) om värdepappersfonder (fondföreskrifterna). Föreskriftsändringarna syftar till att komplettera de nya lagbestämmelserna och att genomföra delar av de nya direktivbestämmelserna i svensk rätt.

1.2 Nuvarande och kommande regelverk

Ucits-direktivet reglerar fondbolag vars normala verksamhet består av förvaltning av en eller flera värdepappersfonder. Direktivet har huvudsakligen genomförts i svensk rätt genom LVF. Som framgått ovan har Ucits-direktivet ändrats genom ändringsdirektivet. I det följande hänvisas till de nya eller ändrade bestämmelserna i Ucits-direktivet, i dess lydelse enligt ändringsdirektivet.

I Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2011:1) om ersättningssystem i kreditinstitut, värdepappersbolag och fondbolag med tillstånd för diskretionär portföljförvaltning (ersättningsföreskrifterna) och Finansinspektionens allmänna råd (FFFS 2015:14) om ersättningspolicy i understödsföreningar, fondbolag, börser, clearingorganisationer och institut för utgivning av elektroniska pengar (de allmänna råden) finns regler om fondbolags ersättningssystem samt krav på att ha en dokumenterad ersättningspolicy. Motsvarande regler för förvaltare av alternativa investeringsfonder finns i Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2013:10) om förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIFM-föreskrifterna).

När de nya och ändrade bestämmelserna i Ucits-direktivet nu genomförs i svensk rätt sker det genom bindande regler som omfattar alla fondbolag. Förutom lagändringarna i LVF förutsätts Finansinspektionen meddela föreskrifter som genomför vissa delar av de nya direktivbestämmelserna.

Reglerna om ersättningspolicyer och ersättningssystem i direktivet kompletteras med riktlinjer för en sund ersättningspolicy och dess tillämpning (Ucits-riktlinjerna)¹ utfärdade av Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esmå). Finansinspektionen bedömer att dessa riktlinjer inte motiverar några föreskriftsändringar.

1.3 Regleringsalternativ

De föreskriftsändringar som Finansinspektionen beslutar om är ett led i genomförandet av de nya och ändrade reglerna i Ucits-direktivet. Ett korrekt genomförande måste ske genom bindande regler. Föreskriftsändringarna är alltså en förutsättning för att direktivets bestämmelser ska få genomslag i svensk rätt i den mån de inte genomförs genom lag eller förordning. På andra områden har ersättningssystem och ersättningspolicyer detaljreglerats genom Finansinspektionens föreskrifter. Av prop. 2015/16:170 s. 37 framgår att regeringen anser att samma lösning bör väljas på fondområdet. Finansinspektionen har bedömt att det inte finns något godtagbart alternativ till att meddela bindande föreskrifter.

---

¹ Final report; Guidelines on sound remuneration policies under the UCITS Directive and AIFMD, 31 March 2016, ESMA/2016/411 (ingen svensk översättning ännu).

I fondföreskrifterna finns redan bestämmelser om vilken information som ska finnas i värdepappersfondens informationsbroschyr och årsberättelse. Därför införs de nya kraven i anslutning till befintliga regler.

1.4 Rättsliga förutsättningar

Finansinspektionen har bemyndigande att meddela föreskrifter om innehållet i informationsbroschyrer och årsberättelser (18 § 13 och 15 förordningen [2013:588] om värdepappersfonder). Med stöd av befintliga bemyndiganden kan Finansinspektionen meddela föreskrifter om vad informationsbroschyren ska innehålla om fondens förvaringsinstitut, enligt bilaga 1, modul A, punkt 2 i Ucits-direktivet. Genom ett nytt bemyndigande i 18 § 10 förordningen om värdepappersfonder får Finansinspektionen meddela föreskrifter om vad ett fondbolag ska iakttä för att uppfylla kravet på att ha ett ersättningssystem som främjar en sund och effektiv riskhantering.

Finansinspektionens bemyndigande att föreskriva om vilka uppgifter som ska ingå i informationsbroschyren för en alternativ investeringsfond finns i 5 § 6 förordningen (2013:587) om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

1.5 Ärendets beredning

Finansinspektionens beslut baseras på de ändringar i LVF som riksdagen beslutade om den 28 september 2016.

Den 14 juni 2016 remitterade Finansinspektionen ett förslag till ändring i fondföreskrifterna samt förslag till ändringar i andra föreskrifter och allmänna råd. De remitterade förslagen finns tillgängliga på Finansinspektionens webbplats.

21 organisationer och myndigheter har yttrat sig i sak över remissen. Finansinspektionen har övervägt samtliga remissynpunkter, men redogör bara för de mest väsentliga synpunkterna i denna beslutspromemoria. I vilken mån lämnade synpunkter har lett till förändringar framgår av den slutliga utformningen av föreskrifterna.

I ärende FI Dnr 16-6723 har Finansinspektionen samtidigt beslutat om ytterligare ändringar i fondföreskrifterna. Ändringarna görs i bilagorna till fondföreskrifterna. Syftet med ändringarna är att förtydliga att även sanktionsbeslut som är äldre än tio år har betydelse för Finansinspektionens lämplighetsprövning. Samtliga ändringar har sammanfogats i en gemensam ändringsförfattning. Detsamma gäller AIFM-föreskrifterna.

2 Motivering och överväganden

Nedan redogörs för Finansinspektionens motivering och ställningstaganden i fråga om ändrade föreskrifter och nya allmänna råd.

2.1 Ersättningssystem

2.1.1 Utgångspunkter

Finansinspektionens ställningstagande: De nya bestämmelserna som genomför ändringarna i Ucits-direktivet utformas så långt det är möjligt med AIFM-föreskrifterna som förebild. Bestämmelserna ska inte gå utöver vad som följer av ändringsdirektivet.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna: *Fondbolagens förening* betonar generellt vikten av att Sverige inte går utöver vad EU-rätten kräver (s.k. gold-plating) när Ucits-direktivets ersättningsregler genomförs. Föreningen anser att de föreslagna bestämmelserna i några fall bör utformas på ett sätt som ligger närmare Ucits-direktivet. *Svenska Bankföreningen* anser att de föreslagna bestämmelserna om ersättningspolicy och ersättningssystem måste samordnas mer med de krav och regler som gäller för banker, värdepappersbolag och förvaltare av alternativa investeringsfonder. Detta för att så långt som möjligt skapa en harmoniserad och konkurrensneutral reglering för finansiella företag på den svenska marknaden.

Finansinspektionens skäl: Tillämpningen av direktivbestämmelserna preciseras genom riktlinjer från Esmå. Ucits-riktlinjerna kommer att gälla som allmänna råd i Sverige när de har översatts till svenska. De ger vägledning vid tolkningen av ändringsdirektivets regler om ersättningssystem och ersättningspolicy. Finansinspektionen bedömer att riktlinjerna inte behöver göras bindande genom föreskrifter.

De nu aktuella direktivbestämmelserna om ersättningssystem motsvarar i allt väsentligt bestämmelserna om ersättningssystem i bilaga II till AIFM-direktivet². De nya bestämmelserna som genomför ändringarna i Ucits-direktivet bör så långt det är möjligt utformas med AIFM-föreskrifterna som förebild. Finansinspektionen konstaterar att de europeiska regelverken är utformade på ett likartat sätt. Till detta kommer att flera bolag driver verksamhet i Sverige enligt båda regelverken. Likalydande föreskrifter underlättar tillämpningen för dessa bolag. Ändringarna i fondföreskrifterna överensstämmer i huvudsak med AIFM-föreskrifterna såväl i fråga om innehåll och struktur som språkligt. Avvikelser förekommer på grund av att fondbolag

---

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010.

och värdepappersfonder samt AIF-förvaltare och alternativa investeringsfonder skiljer sig åt, eller av andra skäl som redogörs för nedan.

Svenska Bankföreningen anser att bestämmelserna bör samordnas med de regler som gäller för andra finansiella företag. Det pågår för närvarande arbete inom EU med regelverken för andra finansiella företag. Mot den bakgrunden anser Finansinspektionen att det inte är lämpligt att utforma bestämmelserna för fondbolag med utgångspunkt i de befintliga bestämmelserna på andra områden.

Vid genomförandet av ändringsdirektivet i svensk lagstiftning har utgångspunkten varit att reglerna i svensk rätt ska vara på samma nivå som dem i direktivet, dvs. de svenska reglerna ska inte ställa ytterligare eller annorlunda krav än dem som följer av det gemensamma regelverket (prop. 2015/16:170 s. 36). Finansinspektionen anser, i likhet med *Fondbolagens förening*, att detta bör vara utgångspunkten även vid utformningen av de nu aktuella föreskrifterna.

2.1.2 Regler om ersättningssystem tas in i fondföreskrifterna

Finansinspektionens ställningstagande: Regler om hur ett fondbolags ersättningssystem ska utformas för att främja en sund och effektiv riskhantering förs in i fondföreskrifterna. Ersättningsföreskrifterna och de allmänna råden ska därför inte längre tillämpas på fondbolag.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna: De remissinstanser som yttrar sig över förslaget tillstyrker det eller har inget att invända mot det.

Finansinspektionens skäl: Enligt nya artikel 14a i Ucits-direktivet ska ett fondbolag upprätta en ersättningspolicy samt tillämpa denna på ett sätt som är förenligt med och främjar en sund och effektiv riskhantering. Policyn ska inte uppmuntra till risktagande som strider mot riskprofilen eller fondbestämmelserna för de fonder som fondbolaget förvaltar. Den ska inte heller hindra bolaget från att uppfylla sin skyldighet att agera i fondandelsägarnas intressen. Ersättningspolicyn ska inbegripa fasta och rörliga delar av löner och diskretionära pensionsförmåner. Ersättningspolicyn och tillämpningen av den ska gälla för de kategorier av anställda som i tjänsten utövar ett väsentligt inflytande på riskprofilen för fondbolaget eller de fonder som bolaget förvaltar. Här ingår den verkställande ledningen, risktagare och kontrollfunktioner samt anställda med en total ersättning som är så hög att de hamnar i samma ersättningsklass som den verkställande ledningen och risktagare.

I nya artikel 14b i Ucits-direktivet finns detaljerade regler om de principer som fondbolaget ska följa när det upprättar sin ersättningspolicy och när det tillämpar den.

I 2 kap. 17 c § LVF anges att ett fondbolag ska ha ett ersättningssystem som främjar en sund och effektiv riskhantering. Inom ramen för ersättningssystemet ska fondbolaget upprätta och tillämpa en ersättningspolicy.

Vid genomförandet av AIFM-direktivet bedömde Finansinspektionen att föreskrifter om ersättningssystem skulle tas in i AIFM-föreskrifterna. Finansinspektionen gör motsvarande bedömning när det gäller reglerna om fondbolagens ersättningssystem. Sådana regler bör tas in i ett nytt kapitel (8 a kap.) i fondföreskrifterna.

I dag omfattas fondbolag med tillstånd för diskretionär portföljförvaltning av ersättningsföreskrifterna. Eftersom reglerna i Ucits-direktivet ska tillämpas även på sådana fondbolag bör dessa inte längre omfattas av ersättningsföreskrifterna. Risken finns annars att dubbelreglering leder till motstridiga bestämmelser.

Finansinspektionen bedömer vidare att fondbolagen inte heller bör omfattas av de allmänna råden. Anledningen är att allmänna råd inte är tillräckliga för att i svensk rätt genomföra de regler om ersättningssystem som finns i ändringsdirektivet. När bestämmelserna om ersättningssystem och ersättningspolicy förs in i fondföreskrifterna behöver de allmänna råden inte längre omfatta fondbolag.

När ändringar görs i allmänna råd ges dessa ut på nytt. I samband med den översyn som nu har skett har vissa språkliga och redaktionella ändringar gjorts som inte innebär någon ändring i sak. I 1 kap. har en ny rubrik tillkommit för att markera att förhållandet till annan lagstiftning inte hör hemma under rubriken ”definitioner”. En hänvisning till en upphävd lag har också ersatts med en ny hänvisning. Dessutom har Finansinspektionen uppmärksammat att inte heller institut för utgivning av elektroniska pengar bör omfattas av råden. Med ”institut för utgivning av elektroniska pengar” avses i de allmänna råden institut enligt lagen (2002:149) om utgivning av elektroniska pengar. Den lagen upphävdes den 1 juli 2011, i och med att lagen (2011:755) om elektroniska pengar trädde i kraft. I den nya lagen finns inget stöd för att instituten för elektroniska pengar ska omfattas av de allmänna råden.

2.1.3 Definitionskatalogen (1 kap. 9 § fondföreskrifterna)

Finansinspektionens ställningstagande: Definitionskatalogen i fondföreskrifterna kompletteras med nio nya begrepp, mot bakgrund av att reglerna om ersättningssystem förs in i fondföreskrifterna.

Remisspromemorian: Förslaget hade i huvudsak samma innehåll. I förhållande till förslaget har dock begreppet ”riskkontroll” ändrats till ”riskhantering” i 1 kap. 9 § 14 fondföreskrifterna.

Remissinstanserna: *Fondbolagens förening* anser att begreppet riskkontroll i 1 kap. 9 § andra stycket bör ersättas med det vedertagna begreppet riskhantering.

Finansinspektionens skäl: Med anledning av att regler om fondbolags ersättningssystem införs i fondföreskrifterna behöver definitionskatalogen i 1 kap. 9 § samma föreskrifter kompletteras. Detta innebär att nio nya begrepp förs in i katalogen (andra stycket 5, 6, 8, 9, 14, 27, 28, 30 och 33). Vissa språkliga och redaktionella ändringar har samtidigt gjorts i bestämmelsen utan att någon ändring i sak är avsedd. De nya definitionerna har sin motsvarighet i AIFM-föreskrifterna. Som *Fondbolagens förening* påpekar bör begreppet ”riskhantering” användas genomgående i fondföreskrifterna (jfr 7 kap. 16 § samma föreskrifter). Någon skillnad i sak jämfört med 1 kap. 9 § 6 AIFM-föreskrifterna, där i stället begreppet ”riskkontroll” används, är inte avsedd.

2.1.4 *Annan lagstiftning*

Finansinspektionens ställningstagande: Reglerna om ersättning i fondföreskrifterna ska inte påverka fondbolags skyldigheter enligt tillämplig avtals- och arbetsrätt.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna: De remissinstanser som yttrar sig över förslaget tillstyrker det eller har inget att invända mot det.

Finansinspektionens skäl: Av skälen till ändringsdirektivet framgår att reglerna om ersättning inte ska påverka det fulla utövandet av grundläggande rättigheter som är garanterade i fördragen, häribland arbetsmarknadens parter rätt att ingå och tillämpa kollektivavtal i enlighet med nationell lagstiftning och praxis (skäl 10). I prop. 2015/16:170 s. 42 uttalas att hänsyn måste tas till detta i föreskrifterna om ersättningssystem och ersättningspolicy samt att reglerna måste utformas med hänsyn till kollektivavtalsrätten och svensk praxis på arbetsmarknaden.

I 9 kap. 2 § AIFM-föreskrifterna anges hur reglerna om ersättningssystem och ersättningspolicy förhåller sig till tillämplig avtals- och arbetsrätt. Detsamma bör gälla för fondbolag. Finansinspektionen inför därför motsvarande bestämmelse i det nya kapitlet i fondföreskrifterna.

2.1.5 *Särskilt reglerad personal*

Finansinspektionens ställningstagande: Ett fondbolags ersättningssystem ska omfatta bolagets särskilt reglerade personal.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna: *Svenska Bankföreningen* anser att bedömningen av vilka som är ”särskilt reglerad personal” inte bör utgå från de risker som är förenade med själva policyn eller systemet, utan i stället från de risker som personen kan medföra för företaget.

Finansinspektionens skäl: I nya artikel 14a.3 i Ucits-direktivet anges vilka anställda som ska omfattas av regleringen. De anställda som omfattas kallas i fondföreskrifterna för särskilt reglerad personal.

Ett fondbolag ska analysera vilka risker som är förenade med fondbolagets ersättningspolicy och ersättningsystem. Fondbolaget ska på grundval av analysen identifiera särskilt reglerad personal. Anställda som tillhör någon av de personalkategorier som anges i 1 kap. 9 § andra stycket 30 a–d ingår i fondbolagets särskilt reglerade personal, om fondbolaget inte kan motivera att en anställd i en sådan kategori inte väsentligen kan påverka fondbolagets eller de förvaltade värdepappersfondernas riskprofil (jfr 8 a kap. 5 § fondföreskrifterna). Anställda i den verkställande ledningen ingår alltid i ett fondbolags särskilt reglerade personal. Ett av kriterierna för att definieras som särskilt reglerad personal är att den anställde tillhör en personalkategori som i tjänsten kan utöva ett väsentligt inflytande över riskprofilen för ett fondbolag eller en förvaltad värdepappersfond. När ett fondbolag bedömer vilka som ska anses som särskilt reglerad personal tar det således hänsyn till vilka risker som personen kan medföra för företaget, något som *Svenska Bankföreningen* efterfrågar.

2.1.6 Ersättningspolicy

Finansinspektionens ställningstagande: Ett fondbolag ska ha en ersättningspolicy som ska utformas och tillämpas på ett sätt som är förenligt med och främjar en sund och effektiv riskhantering. Ersättningspolicyn ska också utformas och tillämpas på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till fondbolagets storlek och interna organisation samt verksamhetens art, omfattning och komplexitet. Ersättningspolicyn och tillämpningen av den får inte hindra fondbolaget från att uppfylla sin skyldighet att agera i fondandelsägarnas intresse.

Ersättningspolicyn ska omfatta både fasta och rörliga ersättningar, inklusive diskretionära pensionsförmåner.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna: De remissinstanser som yttrar sig över förslaget tillstyrker det eller har inget att invända mot det.

Finansinspektionens skäl: I nya artikel 14a i Ucits-direktivet finns detaljerade bestämmelser om att fondbolagen ska upprätta och tillämpa en ersättningspolicy som är förenlig med och främjar en sund och effektiv riskhantering. Bestämmelsen innehåller vissa grundläggande krav på policyn och

tillämpningen av den. Policyn och tillämpningen av den ska inte strida mot riskprofilen, fondbestämmelserna eller bolagsordningen för de fondföretag som förvaltningsbolaget förvaltar. Ersättningspolicyn ska gälla för bolagets särskilt reglerade personal och ska inbegripa fast och rörlig ersättning, inklusive diskretionära pensionsförmåner.

Artikel 14a.1 i Ucits-direktivet skiljer sig från motsvarande bestämmelse i AIFM-direktivet genom att det i det förra direktivet anges att fondbolagen ska upprätthålla och tillämpa en ersättningspolicy och en praxis som är förenlig med och främjar en sund och effektiv riskhantering. Ordet praxis är en översättning av engelskans ”practices”. Finansinspektionen har valt att i stället använda begreppet ”tillämpning” i fondföreskrifterna. Det beskriver på ett tydligare sätt syftet med skillnaden och är lämpligare i förhållande till de formuleringar som tagits in från AIFM-föreskrifterna.

I 9 kap. 3 och 4 §§ AIFM-föreskrifterna finns motsvarande bestämmelser för ersättningspolicy. Bestämmelserna om de grundläggande kraven på ersättningspolicyn och dess tillämpning bör föras in på motsvarande vis i det nya kapitlet i fondföreskrifterna.

De inledande bestämmelserna i 8 a kap. 3 och 4 §§ fondföreskrifterna om ett fondbolags ersättningssystem innehåller de grundläggande kraven på riskanpassning av ett fondbolags ersättningspolicy. Kraven konkretiseras genom de mer specifika bestämmelserna om riskanpassning och tillämpning av ett fondbolags ersättningspolicy i de efterföljande bestämmelserna i kapitlet.

I nya artikel 14b.1 i Ucits-direktivet anges att fondbolagen, när de utformar och tillämpar sin ersättningspolicy, ska iaktta principerna uppräknade i 14b.1.a–14b.1.r på ett sätt och i den utsträckning som är lämpligt med hänsyn till deras storlek och interna organisation samt verksamhetes art, omfattning och komplexitet. Detta innebär att när fondbolagen tillämpar de bestämmelser i 8 a kap. fondföreskrifterna som rör utformning och tillämpning av ersättningspolicyn, ska de alltid göra en proportionalitetsbedömning utifrån angivna kriterier.

Till skillnad från AIFM-direktivet innehåller nya artikel 14a.2 i Ucits-direktivet en precisering av att ersättningspolicyn ska inbegripa fasta och rörliga delar av löner och diskretionära pensionsförmåner. En bestämmelse med denna innebörd bör därför tas in i det nya kapitlet i fondföreskrifterna. Finansinspektionen anser dock att det blir tydligare om samma begrepp används i kapitlet om ersättningssystem och använder därför ”ersättning” i stället för ”lön”. Begreppet omfattar då även diskretionära pensionsförmåner. Finansinspektionen anser inte att innebörden av vilka ersättningar som ersättningspolicyn ska omfatta förändras genom detta.

Artikel 14a.1 i Ucits-direktivet innehåller en skrivning om att ersättningspolicyn och tillämpningen av denna inte får hindra fondbolaget från att uppfylla sin skyldighet att agera i fondföretagens intresse. Bestämmelsen bör

införas i fondföreskrifterna (8 a kap. 4 §). I likhet med 2 kap. 17 f § LVF (tidigare 17 c §) används i den nya bestämmelsen uttrycket ”fondandelsägarnas intresse”. Någon motsvarande bestämmelse finns inte i AIFM-föreskrifterna, vilket beror på att det inte finns någon liknande bestämmelse i AIFM-direktivet.

I 8 a kap. 4 § införs ett krav på att ett fondbolag, när det tar fram en ersättningspolicy, ska se till att policyn stämmer överens med affärsstrategi, mål, värderingar och intressen för fondbolaget, de förvaltade värdepappersfonderna samt fondandelsägarna i värdepappersfonderna. När ett fondbolag förvaltar en värdepappersfond ska det alltid handla uteslutande i fondandelsägarnas gemensamma intresse (4 kap. 2 § LVF). Ersättningspolicyn och tillämpningen av denna ska inte hindra fondbolaget från att uppfylla sin skyldighet att agera i fondandelsägarnas gemensamma intresse, vilket framgår av stycket ovan. När fondbolagen bedömer om ersättningspolicyn stämmer överens med fondandelsägarnas affärsstrategi, mål, värderingar och intressen ska de därför se till att ersättningspolicyn inte uppmuntrar ett osunt risktagande när värdepappersfonden förvaltas. Fondandelsägarnas affärsstrategi, mål, värderingar och intressen sammanfaller i övrigt till stor del med den berörda värdepappersfondens.

I detta sammanhang kan det noteras att begreppet ”investerarna” genomgående används i ändringsdirektivet. I fondföreskrifterna används i stället begreppet ”fondandelsägarna” när det endast gäller de befintliga fondandelsägarna (1 kap. 9 § 6 fondföreskrifterna). Begreppet ”investerarna” används när det gäller både befintliga och presumtiva fondandelsägare (9 § 9 samma kapitel). Denna betydelseskilnad, som syftar till att tydliggöra vilka som avses och underlätta tillämpningen av bestämmelserna, behålls i fondföreskrifterna.

Bestämmelserna i 8 a kap. 3 och 4 §§ fondföreskrifterna har en något annan disposition än motsvarande paragrafer i AIFM-föreskrifterna. Skillnaderna, förutom de som redogörs för ovan, är endast språkliga och redaktionella. Några skillnader i sak är inte avsedda.

2.1.7 Pensionspolicy

Finansinspektionens ställningstagande: Ett fondbolag som tillämpar rörlig ersättning som innehåller diskretionära pensionsförmåner ska ha en pensionspolicy. Den ska stämma överens med fondbolagets och de förvaltade värdepappersfondernas affärsstrategi, mål, värderingar och långsiktiga intressen.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna: De remissinstanser som yttrar sig över förslaget tillstyrker det eller har inget att invända mot det.

Finansinspektionens skäl: Av nya artikel 14b.1.p i Ucits-direktivet framgår att ett fondbolags pensionspolicy ska vara förenlig med fondbolagets och de förvaltade värdepappersfondernas affärsstrategi, mål, värderingar och långsiktiga intressen. Pensionspolicyn är en del av ersättningspolicyn.

Motsvarande regler finns i AIFM-direktivets bilaga II. De bestämmelserna har genomförts i svensk rätt genom 9 kap. 6 och 7 §§ AIFM-föreskrifterna. Finansinspektionen genomför bestämmelserna i Ucits-direktivet på i huvudsak motsvarande sätt i fondföreskrifterna genom 8 a kap. 6 och 7 §§. En skillnad är dock att det i 8 a kap. 6 § fondföreskrifterna endast står ”överlåts” då det rör andelar eller instrument som är av sådan karaktär att de överlåts och inte betalas ut till den anställde. Någon skillnad i sak mellan bestämmelserna i AIFM-föreskrifterna och fondföreskrifterna är inte avsedd.

2.1.8 Rörlig ersättning

Finansinspektionens ställningstagande: Ett fondbolag ska säkerställa att ersättning som betalas till en anställd i samband med att anställningen upphör står i relation till den anställdes prestationer under anställningstiden och beräknas så att den inte belönar osunt risktagande. Ett fondbolag ska säkerställa att dess anställda inte använder sig av strategier som syftar till att minska eller undanröja effekterna av att en uppskjuten ersättning justeras eller bortfaller. Ett fondbolag får inte lämna garanterad rörlig ersättning annat än i samband med nyanställning. Den garanterade ersättningen ska begränsas till det första anställningsåret.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna: De remissinstanser som yttrar sig över förslaget tillstyrker det eller har inget att invända mot det.

Finansinspektionens skäl: I nya artikel 14b.1.i, 14b.1.k och 14b.1.q i Ucits-direktivet finns regler om garanterad rörlig ersättning, ersättning i samband med att en anställning upphör och risksäkringsstrategier. Motsvarande regler finns i AIFM-direktivets bilaga II. Bestämmelserna i AIFM-direktivet har genomförts i svensk rätt genom 9 kap. 8–10 §§ AIFM-föreskrifterna. Finansinspektionen genomför bestämmelserna i Ucits-direktivet på motsvarande sätt i fondföreskrifterna genom 8 a kap. 8–10 §§. Den språkliga utformningen skiljer sig i viss mån åt mellan 8 a kap. 10 § fondföreskrifterna och motsvarande bestämmelse i AIFM-föreskrifterna. Någon skillnad i sak är inte avsedd.

I artikel 14b.1.r i Ucits-direktivet anges att rörlig ersättning inte ska betalas genom instrument eller metoder som gör det lättare att kringgå kraven i direktivet. Samma skrivning finns i AIFM-direktivets bilaga II. Någon särskild bestämmelse om detta togs inte in i AIFM-föreskrifterna. Finansinspektionen bedömer att någon sådan bestämmelse inte heller behöver tas in i fondföreskrifterna eftersom ett sådant agerande, i syfte att kringgå reglerna, skulle

strida mot bestämmelserna om sund fondverksamhet i 2 kap. 17 f § LVF (tidigare 2 kap. 17 c § LVF).

2.1.9 Styrning

Finansinspektionens ställningstagande: Ett fondbolags styrelse ska besluta om en ersättningspolicy baserad på den analys som ska göras enligt 8 a kap. 5 § i fondföreskrifterna. Styrelsen ska också besluta om ersättningen till den verkställande ledningen och till anställda som har det övergripande ansvaret för någon av fondbolagets kontrollfunktioner. Dessutom ska styrelsen besluta om åtgärder för att följa upp tillämpningen av fondbolagets ersättningspolicy. Styrelsens beslut ska i tillämpliga fall följa vad bolagsstämman har beslutat i fråga om ersättning för fondbolaget. Den styrelseledamot som ansvarar för att förbereda sådana beslut ska ha tillräcklig kunskap om och erfarenhet av frågor om ersättning och riskhantering. Styrelseledamoten får inte ingå i fondbolagets verkställande ledning.

Ett fondbolag som är betydande med hänsyn till sin storlek, storleken på de värdepappersfonder som förvaltas, sin interna organisation eller verksamhetens art, omfattning och komplexitet ska inrätta en ersättningskommitté. Kommittén ska inrättas på ett sätt som gör det möjligt för den att göra en oberoende bedömning av fondbolagets ersättningspolicy och tillämpningen av den. Ersättningskommittén ska bereda sådana styrelsebeslut om ersättning och åtgärder som avses i 8 a kap. 12 § fondföreskrifterna.

Remisspromemorian: Förslaget hade i huvudsak samma innehåll, men där ställdes även krav på styrelseledamöters kunskap om och erfarenhet av kontrollfunktioner.

Remissinstanserna: *Fondbolagens förening* vill stryka kravet på att styrelseledamöter som ansvarar för att bereda beslut om ersättningspolicy ska ha kunskap om och erfarenhet av kontrollfunktioner, eftersom det inte finns något sådant krav i Ucits-direktivet. Liknande synpunkter förs fram av *Näringslivets Regelnämnd*. Fondbolagens förening har även motsvarande synpunkt i fråga om kraven på medlemmarna i ersättningskommittén.

Fondbolagens förening förordar att bestämmelserna om granskning och uppföljning av ersättningspolicyn i 8 a kap. 3, 11 och 16 §§ i de föreslagna föreskrifterna ses över och att de uttrycks på ett mer direktivkonformt sätt, dvs. att de närmare följer Ucits-direktivet. Detta bör göras genom att 8 a kap. 11 § tas bort och 8 a kap. 3 § andra stycket i stället anger att policyn ”ska ses över minst årligen”.

Fondbolagens förening påpekar också att uttrycket ”ersättningsutskott” används i de allmänna råden, medan begreppet ”ersättningskommitté” föreslås i fondföreskrifterna.

Fondbolagens förening och FAR efterfrågar förtydliganden av under vilka omständigheter ett fondbolag kan anses vara betydande och därmed omfattas av kraven på ersättningskommitté. Fondbolagens förening anser att resonemanget i beslutspromemorian ”Föreskrifter om tillsynskrav, kapitalbuffertar och bolagsstyrning” (FI dnr 11-13269) om vilka företag som anses som betydande bör införas även i denna beslutspromemoria. Föreningen utgår från att bedömningen som gjordes där även kan tillämpas av fondbolag.

Fondbolagens förening föreslår dessutom en ändring av 8 a kap. 14 § fjärde stycket som innebär att det ska vara en rättighet, snarare än en skyldighet, för arbetstagarledamöter att ingå i ersättningskommittén i de fall det ingår arbetstagarledamöter i styrelsen. Detta mot bakgrund av att det i lagen (1987:1245) om styrelserepresentation för de privatanställda endast talas om en rättighet att ingå i styrelsen.

Finansinspektionens skäl

Styrelsen

I nya artikel 14b.1.c och 14b.1.f i Ucits-direktivet finns regler om styrning och kontroll. Motsvarande bestämmelser finns i AIFM-direktivets bilaga II. Vissa skillnader förekommer dock mellan AIFM-direktivet och Ucits-direktivet. Bestämmelserna i AIFM-direktivet har genomförts i svensk rätt genom 9 kap. 11–13 §§ AIFM-föreskrifterna. När AIFM-direktivet genomfördes bedömde Finansinspektionen att det fanns fördelar med att olika regelverk på samma område var utformade på liknande sätt. Finansinspektionen valde att utforma vissa bestämmelser på ett sätt som låg nära lydelsen i ersättningsföreskrifterna, där det bedömdes lämpligt, och i överensstämmelse med direktiv och riktlinjer. Finansinspektionen gör samma bedömning nu och inför därför liknande bestämmelser i fondföreskrifterna genom 8 a kap. 11–13 §§.

I 8 a kap. 11 § införs ett tillägg om att uppföljning av ersättningspolicyn ska ske minst årligen. I 13 § anges att en styrelseledamot som bereder styrelsens beslut enligt föregående paragrafer ska ha tillräcklig kunskap om och erfarenhet av frågor om ersättning och riskhantering. Styrelseledamoten får inte ingå i den verkställande ledningen. Finansinspektionen bedömer att en sådan utformning överensstämmer med kraven i 14b.1.c i Ucits-direktivet. Som några remissinstanser påpekar bör bestämmelsen utformas på ett sätt som ligger närmare Ucits-direktivets lydelse. Det bör därför inte införas något krav på att styrelseledamoten ska ha kunskap om och erfarenhet av kontrollfunktioner.

Dessutom anges i andra stycket att den som bereder styrelsens beslut ska ta hänsyn till samma intressen som när en ersättningskommitté bereder beslut, se nedan. Finansinspektionen anser att det är rimligt att sådan hänsyn tas även i fondbolag som inte anses vara betydande och därför inte har en ersättningskommitté.

Bestämmelserna om granskning och uppföljning av ersättningspolicyn i 8 a kap. 3, 11 och 16 §§ är avsedda att genomföra nya artiklarna 14 b.1.c och 14 b.1.d i Ucits-direktivet. De gäller såväl översyn och uppföljning som ansvarsfördelning. Det går inte att, som *Fondbolagens förening* föreslår, stryka en av bestämmelserna eftersom 8 a kap. 3 § främst handlar om en översyn av innehållet i ersättningspolicyn, medan 8 a kap. 11 § rör uppföljning av genomförandet och tillämpningen av policyn. I 8 a kap. 16 § anges vad kontrollfunktionen ska granska.

I 9 kap. 13 § AIFM-föreskrifterna föreskrivs att beslut om ersättning till bolagets ledning ska fattas av bolagsstämman eller motsvarande högsta beslutande organ. Eftersom fondbolag är svenska aktiebolag följer redan av 8 kap. 23 a § aktiebolagslagen (2005:551) att bolagsstämman ska besluta om arvode och annan ersättning för styrelseuppdrag till ledamöterna i fondbolagets styrelse. Vidare finns det i fondbolag inte något annat högsta beslutande organ än bolagsstämman. Någon bestämmelse motsvarande den i 9 kap. 13 § AIFM-föreskrifterna införs därför inte i fondföreskrifterna.

Ersättningskommitté

Ett fondbolag som är betydande med hänsyn till sin storlek, storleken på de värdepappersfonder som förvaltas, sin interna organisation eller verksamhetens art, omfattning och komplexitet, ska, enligt nya artikel 14b.4 i Ucits-direktivet, inrätta en ersättningskommitté. Denna kommitté ska inrättas på ett sätt som gör det möjligt för den att göra en oberoende bedömning av fondbolagets ersättningspolicy och tillämpningen av den. Ersättningskommittén ska bereda sådana styrelsebeslut om ersättning och åtgärder som avses i 8 a kap. 12 § fondföreskrifterna.

Som *Fondbolagens förening* påpekar används i de allmänna råden i stället begreppet ”ersättningsutskott”. Föreningen har frågat om båda begreppen kan användas i ett fondbolags ersättningspolicy. Finansinspektionen anser att det är lämpligt att använda det begrepp som används i de föreskrifter som reglerar den verksamhet som bedrivs. I och med att interna riktlinjer m.m. uppdateras kan även en justering av begrepp göras.

Det är inte möjligt att föreskriva i detalj hur ersättningskommittén ska bedöma ersättningspolicyn och ersättningssystemen. Det bör dock ske enligt Ucits-riktlinjerna och i vart fall innebära att fondbolagets kontrollfunktioner involveras.

När det gäller förvaltare av alternativa investeringsfonder finns bestämmelser om ersättningskommitté i AIFM-direktivets bilaga II. De bestämmelserna har genomförts i svensk rätt genom 9 kap. 14 och 15 §§ AIFM-föreskrifterna. Finansinspektionen genomför Ucits-direktivets bestämmelser om ersättningskommitté i fondföreskrifterna på ett likartat sätt, så långt det är möjligt. Bestämmelserna tas in i 8 a kap. 14 och 15 §§ fondföreskrifterna. De skillnader som förekommer mellan de båda föreskrifterna i detta avseende beror dels på

att det har gjorts förtydliganden i fondföreskrifterna, dels på att de båda direktiven skiljer sig åt.

I 8 a kap. 14 § första stycket fondföreskrifterna anges att ett betydande fondbolag ska ha en ersättningskommitté. När ett fondbolag ska bedöma om det är betydande eller inte finns vägledning i andra stycket samma paragraf och i Ucits-riktlinjerna. Bedömningen baseras på kriterier som i vissa fall är anpassade just för fondbolag. Det är därför inte möjligt att, som några remissinstanser efterfrågar, göra en direkt jämförelse med vad som gäller för andra finansiella institut.

I 8 a kap. 14 § tredje stycket anges att ersättningskommittén ska ha tillräcklig kunskap om och erfarenhet av frågor om ersättning och riskhantering. Liknande regler finns i AIFM-föreskrifterna men med bl.a. den skillnaden att det i fondföreskrifterna har förtydligats att det inte är var och en av medlemmarna i ersättningskommittén som måste ha denna kunskap utan att kravet gäller den samlade kompetensen. Enligt Ucits-riktlinjerna ska ett lämpligt antal av medlemmarna i ersättningskommittén ha kunskap om och erfarenhet av frågor om riskhantering och kontroll. Bestämmelserna om ersättningskommitténs sammansättning skulle kunna innebära att ytterligare styrelseledamöter i vissa fall måste tillsättas för att ersättningskommitténs sammansättning ska uppfylla de krav som ställs i fondföreskrifterna. I de flesta fall kommer emellertid ett sådant fondbolag inte anses vara betydande, enligt den proportionalitetsbedömning som ska göras, och behöver därmed inte heller ha en ersättningskommitté. I AIFM-föreskrifterna anges inte heller att ersättningskommittén ska ha kunskap om och erfarenhet av ersättningsfrågor. Då det kravet ställs på styrelseledamöter som bereder beslut om ersättningspolicyn anser Finansinspektionen att det uttryckligen bör anges att sådan kompetens ska finnas även i ersättningskommittén. I likhet med den bedömning som gjorts ovan angående styrelseledamöters kunskap och erfarenhet, anser Finansinspektionen att det inte bör införas något krav på att ersättningskommittén ska ha kunskaper om och erfarenhet av kontrollfunktioner.

Enligt 8 a kap. 14 § fjärde stycket ska arbetstagarledamöter ha rätt att ingå i ersättningskommittén om sådana ledamöter ingår i styrelsen. Detta är en skillnad i förhållande till AIFM-föreskrifterna som beror på att det i AIFM-direktivet inte finns något krav på att arbetstagarledamöter, under vissa förutsättningar, ska ingå i ersättningskommittén. Som Fondbolagens förening påpekar bör bestämmelsen utformas så att den innebär en rättighet snarare än en skyldighet för arbetstagarledamöterna att ingå i ersättningskommittén.

Av 8 a kap. 15 § andra meningen fondföreskrifterna framgår att när beslut bereds ska ersättningskommittén ta hänsyn till de långsiktiga intressen som gäller för fondandelsägare och övriga intressenter samt till allmänhetens intresse. I detta ligger att ersättningskommittén, när den bereder beslut om ersättning, ska beakta att fondbolaget ska driva sin verksamhet på ett hederligt, rättvist och professionellt sätt och även i övrigt så att allmänhetens förtroende

för fondmarknaden upprätthålls (jfr 2 kap. 17 f § LVF). När ersättningskommittén gör denna bedömning kan vägledning hämtas av uppföranderegler i LVF, fondföreskrifterna och skäl 5 till ändringsdirektivet. Bestämmelsen saknar motsvarighet i AIFM-föreskrifterna, vilket beror på skillnader mellan de båda bakomliggande direktiven.

2.1.10 Kontroll

Finansinspektionens ställningstagande: Ett fondbolag ska minst årligen låta en kontrollfunktion granska om fondbolagets ersättningssystem överensstämmer med ersättningspolicyn och rapportera resultatet av granskningen till styrelsen. Rörlig ersättning till anställda i kontrollfunktioner ska i förekommande fall bestämmas utifrån mål som är oberoende av resultatet i de affärsområden de kontrollerar.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna: De remissinstanser som yttrar sig över förslaget tillstyrker det eller har inget att invända mot det.

Finansinspektionens skäl: I nya artikel 14b.1.d och 14.b.1.e i Ucits-direktivet finns regler om uppföljning och kontroll samt ersättning till anställda i kontrollfunktioner. Motsvarande regler finns i AIFM-direktivets bilaga II. Bestämmelserna i AIFM-direktivet har genomförts i svensk rätt genom 9 kap. 16–18 §§ AIFM-föreskrifterna. Finansinspektionen inför motsvarande bestämmelser i fondföreskrifterna genom 8 a kap. 16 och 17 §§. Vägledning om kontrollfunktionernas deltagande i ersättningskommitténs arbete finns i Ucits-riktlinjerna.

Rörlig ersättning till anställda i kontrollfunktioner ska i förekommande fall bestämmas utifrån mål som är oberoende av resultatet i de affärsområden de kontrollerar. Ett av skälen till detta är att ersättningen inte ska äventyra deras oberoende och skapa intressekonflikter i deras roll som rådgivare till ersättningskommittén eller styrelsen. Om anställda i kontrollfunktioner får resultatbaserad rörlig ersättning, är det enligt Finansinspektionen en förutsättning att ersättningen baseras på fondbolagets, eller ännu hellre koncernens eller den finansiella företagsgruppens, resultat. Eftersom all resultatbaserad ersättning till kontrollfunktioner per definition innebär intressekonflikter bör dessa också uppmärksammas och hanteras.

2.1.11 Balans mellan fast och rörlig ersättning

Finansinspektionens ställningstagande: Ett fondbolag, vars ersättning innehåller rörliga delar, ska se till att det finns en lämplig balans mellan fasta och rörliga delar av ersättningen. De fasta delarna ska stå för en så stor del av den anställdes ersättning att det ska vara möjligt att sätta de rörliga delarna till noll. Fondbolaget ska i sin ersättningspolicy ange hur stora de rörliga delarna högst kan bli i förhållande till de fasta delarna för särskilt reglerad personal

som kan få rörlig ersättning. Undantag från dessa förhållanden ska i varje enskilt fall godkännas av styrelsen.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna: *Svenska Bankföreningen* noterar att kravet skiljer sig från kravet i ersättningsföreskrifterna genom att förslaget begränsar ersättningspolicyn till särskilt reglerad personal, medan kravet i ersättningsföreskrifterna omfattar samtliga anställda som kan få rörlig ersättning. Föreningen anser att föreskrifterna bör samordnas i detta avseende.

Finansinspektionens skäl: I nya artikel 14b.1.j i Ucits-direktivet finns regler om att ett fondbolag ska ha en balans mellan fast och rörlig ersättning. Motsvarande regler finns i AIFM-direktivets bilaga II. Bestämmelserna i AIFM-direktivet har genomförts i svensk rätt genom 9 kap. 19 § AIFM-föreskrifterna. Finansinspektionen inför motsvarande bestämmelser i fondföreskrifterna genom 8 a kap. 18 §.

I 8 a kap. 18 § andra stycket föreskrivs att ett fondbolag i sin ersättningspolicy ska ange hur stora de rörliga delarna högst kan bli i förhållande till de fasta delarna för särskilt reglerad personal. Motsvarande bestämmelser finns i AIFM-föreskrifterna. I Ucits-riktlinjerna (punkt 36) finns vägledning om hur detta ska tolkas.

Som *Svenska Bankföreningen* påpekar skiljer sig bestämmelsen i fondföreskrifterna från sin motsvarighet i ersättningsföreskrifterna genom att den förra endast gäller för särskilt reglerad personal, medan den senare gäller all personal. Detta följer av att reglerna om ersättningssystem i 8 a kap. fondföreskrifterna endast omfattar särskilt reglerad personal (se avsnitt 2.1.5). Den fråga som föreningen väcker tar således sikte även på att tillämpningsområdena för bestämmelserna om ersättningspolicier i 8 a kap. fondföreskrifterna, respektive i ersättningsföreskrifterna, skiljer sig åt. När det gäller bestämmelserna i fondföreskrifterna följer tillämpningsområdet av nya artikel 14a.3 i Ucits-direktivet. En ändring av ersättningsföreskrifterna för att samordna bestämmelserna där med de nya bestämmelserna i fondföreskrifterna kan inte göras inom ramen för detta regelprojekt.

2.1.12 Resultatbedömning och riskjustering

Finansinspektionens ställningstagande: Bedömning av resultat som ligger till grund för rörlig ersättning ska baseras på riskjusterade vinstmått. Resultatbedömningen ska göras i ett flerårigt perspektiv anpassat till den innehavsperiod som rekommenderas investerarna i de värdepappersfonder som fondbolaget förvaltar. Den rörliga ersättningen till särskilt reglerad personal ska baseras på en sammanvägd bedömning av den anställdes resultat, den berörda affärsenhetens eller den berörda värdepappersfondens resultat och risker samt fondbolagets totala resultat.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna: *Fondbolagens förening* efterfrågar ett förtydligande av vilken resultatbedömning som gäller i 8 a kap. 20 §. Föreningen förordar också att ”riskjusterade vinstmåt” byts ut mot ”ingå en övergripande korrigeringsmekanism” som det står i direktivet, med motiveringen att det sistnämnda uttrycket är mer anpassat till fondverksamhet. Fondbolagens förening anser vidare att begreppet ”hållbara” i 8 a kap. 20 § ska tas bort och att det är tydligare att använda direktivets skrivning, där det begreppet inte finns med.

Finansinspektionens skäl: I nya artikel 14b.1.g, 14b.1.h och 14b.1.l i Ucits-direktivet finns regler om resultatbedömning och riskjustering. Motsvarande regler finns i AIFM-direktivets bilaga II. Bestämmelserna i AIFM-direktivet har genomförts i svensk rätt genom 9 kap. 20–22 §§ AIFM-föreskrifterna. Finansinspektionen inför motsvarande bestämmelser i fondföreskrifterna genom 8 a kap. 19–21 §§. De olikheter som förekommer mellan de båda föreskrifterna beror dels på att förtydliganden har gjorts i fondföreskrifterna, dels på skillnaderna mellan alternativa investeringsfonder och värdepappersfonder.

Utgångspunkten för att fastställa rörlig ersättning är att den ska baseras på ett riskjusterat resultat. När ersättningen fastställs ska hänsyn tas till samtliga risker som följer av fondbolagets verksamhet. För särskilt reglerad personal ska resultatet bedömas utifrån finansiella och icke-finansiella kriterier som fastställts i förväg. I den mån det är möjligt kommer samma finansiella kriterier att ligga till grund för den anställdes resultat som de kriterier som är utgångspunkten för all resultatbedömning, dvs. riskjusterade vinstmåt. Finansinspektionen anser att användningen av begreppet ”riskjusterat vinstmåt” tydliggör att nuvarande och framtida risker ska beaktas när rörlig ersättning fastställs. Finansinspektionen anser således inte att begreppet bör bytas ut på det sätt som *Fondbolagens förening* föreslår. Finansinspektionen anser vidare att formuleringen ”värdepappersfondernas långsiktigt hållbara resultat” i 8 a kap. 20 § fondföreskrifterna tydliggör att resultatet ska vara riskjusterat, och att det inte finns skäl att ändra den formuleringen.

Enligt Ucits-riktlinjerna (punkt 170) ska ett fondbolag informera särskilt reglerad personal om vilka kriterier som styr deras ersättning och hur deras resultat bedöms.

2.1.13 Uppskjutande av rörlig ersättning

Finansinspektionens ställningstagande: Ett fondbolag ska se till att utbetalning eller överlåtelse av minst 40 procent av den rörliga ersättningen till särskilt reglerad personal skjuts upp och fördelas över en lämplig tidsperiod. Perioden ska vara minst tre år. När fondbolaget beslutar om hur stor del av den rörliga ersättningen som ska skjutas upp, och hur länge, ska bolaget ta hänsyn till den innehavsperiod som rekommenderas investerare i den berörda värdepappersfonden.

Fondbolaget ska skjuta upp minst 60 procent av den rörliga ersättningen till särskilt reglerad personal, vars rörliga ersättning uppgår till ett särskilt högt belopp.

Fondbolaget får betala ut eller överlåta uppskjuten ersättning en gång om året, jämnt fördelad över den tid som ersättningen skjuts upp (pro rata). Den första utbetalningen, eller överlåtelsen, får göras först ett år efter det att den rörliga ersättningen beslutades.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna: Svenska Bankföreningen, Fondbolagens förening och Näringslivets Regelnämnd anser att proportionalitetsprincipen ska tolkas och hanteras på samma sätt i fondföreskrifterna som i AIF-föreskrifterna och ersättningsföreskrifterna. Det innebär att om den rörliga ersättningen understiger 100 000 kronor undantas den från reglerna om uppskjutande. Remissinstanserna anser att likalydande EU-regler ska genomföras på samma sätt för alla institut.

Fondbolagens förening invänder vidare mot bedömningen att vad som ska anses som ett särskilt högt belopp beror på övriga rörliga ersättningar i fondbolaget. Föreningen anser att detta skulle innebära att varje fondbolag som betalar ut rörlig ersättning skulle träffas av bestämmelsen när det gäller dess högsta utbetalda ersättning, och att det inte kan vara syftet med bestämmelsen.

Finansinspektionens skäl: I nya artikel 14b.1.n i Ucits-direktivet finns bestämmelser om uppskjutande av rörlig ersättning. Motsvarande regler finns i AIFM-direktivets bilaga II. Bestämmelserna i AIFM-direktivet har genomförts i svensk rätt genom 9 kap. 24 § AIFM-föreskrifterna. Finansinspektionen inför motsvarande bestämmelser i fondföreskrifterna genom 8 a kap. 22 §.

Bestämmelserna om uppskjutande av rörlig ersättning innebär bl.a. att ett fondbolag ska se till att minst 40 procent av den rörliga ersättningen till särskilt reglerad personal skjuts upp under en lämplig tidsperiod – minst tre år – innan den betalas ut eller äganderätten går över på den anställde.

Uppskjutna utbetalningsperioder är avgörande för att åstadkomma det långsiktiga riskperspektiv hos anställda som regleringen syftar till. Avsikten med en uppskjuten utbetalningsperiod är att möjliggöra för fondbolaget att riskjustera ersättningen i efterhand under ett antal år efter att ersättningen fastställts.

När ett fondbolag beslutar om hur stor del av den rörliga ersättningen som ska skjutas upp och hur länge, ska det ta hänsyn till den innehavsperiod som rekommenderas investerare i den berörda värdepappersfonden. Med innehavsperiod avses innehavsperioden som ska anges i faktabladet, enligt faktabladsförordningen³. Den föreslagna bestämmelsen skiljer sig från motsvarande

---

³ Kommissionens förordning (EU) nr 583/2010 av den 1 juli 2010 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG rörande basfakta för investerare och

bestämmelse i AIFM-föreskrifterna när det gäller vilka faktorer som AIF-förvaltare ska ta hänsyn till när de beslutar i dessa frågor. Det beror på de skillnader som finns mellan värdepappersfonder och alternativa investeringsfonder.

I ersättningsföreskrifterna infördes en beloppsgräns som innebär att reglerna om uppskjutande av rörlig ersättning måste tillämpas på anställda vars arbetsuppgifter har en väsentlig inverkan på företagens riskprofil och som har en rörlig ersättning på minst 100 000 kronor under ett år. Rörlig ersättning som understiger 100 000 kronor är alltså undantagen från bestämmelserna om uppskjutande. Enligt beslutspromemorian⁴ till ersättningsföreskrifterna infördes denna beloppsgräns för att underlätta en enhetlig och ändamålsenlig tillämpning av bestämmelserna om uppskjutande av rörlig ersättning samt av proportionalitetsbedömningen. Beloppsgränsen har också tagits med i AIFM-föreskrifterna.

I ändringsdirektivets regler om ersättningssystem finns, liksom i AIFM-direktivet, en proportionalitetsprincip (se avsnitt 2.1.6). Det finns dock inget uttryckligt stöd i ändringsdirektivet för att helt göra undantag från bestämmelserna om ersättningssystem och ersättningspolicy. Detta utgör en skillnad i förhållande till vad som gäller för AIF-förvaltare, eftersom det enligt AIFM-riktlinjerna⁵ finns en möjlighet för AIF-förvaltarna att göra undantag, från t.ex. reglerna om uppskjutande, under vissa förutsättningar och med hänsyn till proportionalitetsprincipen.

Esma och Europeiska kommissionen har diskuterat om förvaltningsbolag ska ha möjlighet att göra undantag från vissa av ersättningsreglerna på samma sätt som förvaltare av alternativa investeringsfonder har enligt AIFM-riktlinjerna. I Ucits-direktivet ges dock ingen möjlighet att undanta eller helt avstå från att tillämpa någon av de uppräknade principerna. I stället föreskriver nya artikel 14b.1 i Ucits-direktivet att förvaltningsbolagen ska ”iaktta följande principer på ett sätt och i den utsträckning som är lämpligt” med hänsyn till ett antal faktorer, som t.ex. bolagens storlek. Detta bör enligt Finansinspektionens mening uppfattas som att bolagen måste tillämpa samtliga regler, men att en viss anpassning av tillämpningen kan göras med utgångspunkt i det enskilda bolagets storlek och interna organisation samt verksamhetens art, omfattning och komplexitet.

Mot bakgrund av detta och den nämnda diskussionen, anser Finansinspektionen att det inte finns stöd för att införa en regel i fondföreskrifterna som uttryckligen undantar ett fondbolag från att tillämpa reglerna om uppskjutande av utbetalning av rörlig ersättning. En omständighet

---

villkor som ska uppfyllas när faktablad med basfakta för investerare eller prospekt tillhandahålls på annat varaktigt medium än papper eller på en webbplats.

⁴ Beslutspromemoria, s. 13 (FI dnr 10-9254). Finns tillgänglig på www.fi.se.

⁵ Esmas riktlinjer 2013/232 av den 7 mars 2013 om en sund ersättningspolicy enligt AIFM-direktivet.

som stödjer denna tolkning är att Esma har valt att i Ucits-riktlinjerna inte ta in några bestämmelser som ger möjlighet till fullständigt undantag från reglerna i Ucits-direktivet, motsvarande dem som finns i AIFM-riktlinjerna. En bestämmelse lik den i AIFM-föreskrifterna, om att rörlig ersättning som understiger 100 000 kronor är undantagen från bestämmelserna om uppskjutande, införs därför inte i fondföreskrifterna.

För särskilt reglerad personal med en rörlig ersättning som uppgår till ett särskilt högt belopp gäller att minst 60 procent av den rörliga ersättningen ska skjutas upp. Vad som utgör ett särskilt högt belopp varierar mellan fondbolag utifrån storleken på deras rörliga ersättningar. Det innebär att vad som ska anses vara ett särskilt högt belopp beror på storleken på övriga rörliga ersättningar i fondbolaget. Det som anses som ett särskilt högt belopp i ett bolag behöver inte vara det i ett annat bolag med generellt sett högre ersättningsnivåer. *Fondbolagens förening* har uppfattat detta så att den högsta ersättningen i ett fondbolag alltid ska anses vara ett särskilt högt belopp. Detta är inte avsikten. Bedömningen ska göras i förhållande till övriga ersättningar i bolaget, de ersättningsnivåer som historiskt sett varit vanliga i bolaget samt omständigheterna i övrigt.

Ett fondbolag får betala ut uppskjuten ersättning en gång om året, jämnt fördelad över den tid som ersättningen skjuts upp (pro rata). Utbetalning pro rata innebär att en ersättning som t.ex. skjuts upp i tre år kan betalas ut proportionellt med en tredjedel vart och ett av de tre åren med början ett år efter det att den rörliga ersättningen beslutats. Givetvis ska den rörliga ersättningen, om nödvändigt, riskjusteras innan den betalas ut eller äganderätten till instrumenten övergår till den anställde.

2.1.14 Andelar i värdepappersfonden och andra instrument

Finansinspektionens ställningstagande: Ett fondbolag ska se till att minst 50 procent av den rörliga ersättningen består antingen av andelar i den berörda värdepappersfonden, eller av instrument som uppnår motsvarande intresse-gemenskap som andelar i den berörda värdepappersfonden. Denna regel ska endast tillämpas på ett fondbolag vars förvaltning av värdepappersfonder står för minst 50 procent av den totala portfölj som fondbolaget förvaltar. Regeln ska tillämpas både på rörlig ersättning som skjuts upp och på rörlig ersättning som inte skjuts upp.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna: *Fondbolagens förening* framhåller att ett svenskt fondbolag kan förvalta utländska fonder, däribland associationsrättsliga fonder, och att aktier i sådana fonder bör behandlas på motsvarande sätt som fondandelar i värdepappersfonder.

Finansinspektionens skäl: Av artikel 14b.1.m första stycket i Ucits-direktivet framgår att en betydande andel – som uppgår till minst 50 procent av den

rörliga ersättningen – ska bestå av andelar eller aktier i värdepappersfonden, eller av instrument som uppnår motsvarande intressegemenskap som andelar eller aktier i den berörda värdepappersfonden. Bestämmelsen om uppskjutande är endast tillämplig om fondbolagets förvaltning av värdepappersfonder står för minst 50 procent av den *totala portfölj* som förvaltas av fondbolaget. Med *total portfölj som förvaltas av fondbolaget* avses, enligt Ucits-riktlinjerna (punkt 149), det totala värdet av alla kollektivt och individuellt förvaltade portföljer under fondbolagets tillstånd enligt LVF och tillstånd enligt lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder (LAIF) om sådant finns. Med instrument som uppnår motsvarande intressegemenskap avses instrument som sätter innehavaren i en ägarlik position och förenar dennes, fondbolagets, värdepappersfondens och investerarnas intressen.

Syftet med bestämmelsen är att koppla de anställdas intressen till framför allt fondandelsägarnas intressen av att skapa långsiktiga värden i värdepappersfonden. Dessa långsiktiga värden ska återspeglas i instrumentens värde. Motsvarande bestämmelse finns i AIFM-direktivets bilaga II och har genomförts i svensk rätt genom 9 kap. 25 § AIFM-föreskrifterna. Finansinspektionen inför motsvarande bestämmelser i fondföreskrifterna genom 8 a kap. 23 §. Bestämmelsen i fondföreskrifterna skiljer sig i vissa avseenden från bestämmelsen i AIFM-föreskrifterna.

Som *Fondbolagens förening* påpekar kan svenska fondbolag förvalta utländska fondföretag, t.ex. associationsrättsliga fonder. Av 1 kap. 5 och 6 §§ fondföreskrifterna följer att bestämmelserna i föreskrifterna i huvudsak gäller i tillämpliga delar även för fondbolags verksamhet som består i förvaltning av fondföretag i ett annat land inom EES. Av 7 § samma kapitel framgår att vad som sägs om värdepappersfond i tillämpliga bestämmelser då ska gälla för fondföretaget. I LVF talas bara om andelar i fondföretag men det inkluderar aktier. Vad som sägs om andelar gäller således också för aktier i associationsrättsliga fonder.

Finansinspektionen anser vidare att en svensk värdepappersfonds rättsliga struktur, eller fondbestämmelser, alltid möjliggör att andelar i fonden är en sådan rörlig ersättning som anges i bestämmelsen. Därför har den skrivningen, som finns i artikel 14b.1.m. första stycket i Ucits-direktivet, inte tagits med i fondföreskrifterna.

Av fondföreskrifterna framgår att det ska vara fråga om andelar i den berörda värdepappersfonden, eller instrument som är knutna till den berörda värdepappersfonden. Detta innebär – när det gäller den del av den rörliga ersättningen som omfattas av denna bestämmelse – att ett fondbolag som förvaltar två värdepappersfonder endast får ge en anställd ersättning i form av andelar i båda dessa fonder om den anställdes arbetsuppgifter utförs för båda dessa fonders räkning. Om den anställda endast utför arbete kopplat till den ena värdepappersfonden får fondbolaget endast använda andelar i denna fond som ersättning. Det kan antas vara vanligt att en anställd utför arbetsuppgifter kopplade till flera olika värdepappersfonder, och i dessa fall bör en proportionell fördelning göras av ersättning i form av andelar eller andra

instrument i de olika värdepappersfonderna. Det som här sägs om värdepappersfonder gäller även fondföretag om fondbolaget förvaltar en sådan fond.

När det gäller rörlig ersättning till anställda i kontrollfunktioner hänvisas till vad som anges i avsnitt 2.1.9.

2.1.15 Förfogandeförbud

Finansinspektionens ställningstagande: Ett fondbolag ska se till att rörlig ersättning som lämnas i form av andelar i den berörda värdepappersfonden, eller i form av instrument som uppnår motsvarande intressegemenskap, omfattas av restriktioner som innebär att den anställde inte får förfoga över instrumenten under minst ett år efter att äganderätten har gått över till den anställde. Restriktionerna ska vara längre om det är motiverat utifrån fondbolagets, den berörda värdepappersfondens eller investerarnas långsiktiga intressen. Detta gäller oavsett om den rörliga ersättningen har skjutits upp eller inte.

Remisspromemorian: Förslaget hade i huvudsak samma innehåll. Enligt förslaget skulle dock restriktionerna vara längre om det var motiverat utifrån fondbolagets, den berörda värdepappersfondens *och* investerarnas långsiktiga intressen.

Remissinstanserna: *Fondbolagens förening* framhåller att det i direktivet ställs krav på att fondbolagen ska ha ”en lämplig kvarhållandepolicy” som syftar till att få incitament att sammanfalla med ”fondbolagets, fondernas och andelsägarnas intressen”. Något specifikt krav på kvarhållande relaterat till äganderättens övergång finns inte. Vidare framhåller föreningen att äganderättsövergång har betydelse bl.a. för beskattningen och skulle innebära mindre flexibilitet än direktivet ger möjlighet till. Föreningen anser därför att utformningen av 8 a kap. 24 § ska ansluta till Ucits-direktivets bestämmelser.

Finansinspektionens skäl: I artikel 14b.1.m andra stycket i Ucits-direktivet finns en bestämmelse om kvarhållandepolicy. Motsvarande bestämmelse finns i AIFM-direktivets bilaga II och har genomförts i svensk rätt genom 9 kap. 26 § AIFM-föreskrifterna. Finansinspektionen inför motsvarande bestämmelser i fondföreskrifterna genom 8 a kap. 24 §.

De instrument som ingår i den delen av den rörliga ersättningen som avses i 24 § ska omfattas av restriktioner som innebär att den anställde inte får förfoga över instrumenten under en tid efter att äganderätten har övergått. I och med att den anställde inte får förfoga över instrumenten får denne inte sälja eller på annat sätt överlåta eller pantsätta instrumenten. På så sätt skapas förutsättningar för att uppnå ett långsiktigt ersättningssystem. En kortare tidsperiod än ett år kan inte anses vara förenlig med fondbolagets långsiktiga intressen. En längre tidsperiod än ett år kan vara motiverad om risker förknippade med den

anställdes prestation kan leda till att förluster uppkommer vid en senare tidpunkt.

Fondbolagens förening invänder mot att kvarhållandet kopplas till äganderättens övergång. Finansinspektionen konstaterar att ett fondbolag enligt Ucits-direktivet ska ha en policy för uppskjuten betalning inom ramen för sin ersättningspolicy och att policyn även ska innehålla regler om kvarhållande av intjänade instrument (kvarhållandepolicy). Med kvarhållandeperiod avses den tidsperiod då redan intjänad rörlig ersättning, som lämnats i form av instrument, inte kan säljas. Kvarhållandeperioden är den tid som följer på uppskjutandeperioden. När kvarhållandeperioden inträder har således äganderätten till instrumenten alltid övergått till den anställde. Detta framgår även av Ucits-riktlinjerna (se definitionen av kvarhållandeperiod, punkt 141 och bilaga III i riktlinjerna).

2.1.16 Justering av rörlig ersättning

Finansinspektionens ställningstagande: Ett fondbolag ska säkerställa att rörlig ersättning endast betalas ut, eller övergår till den anställde, till den del det är försvarbart med hänsyn till fondbolagets finansiella situation och om det är motiverat med hänsyn till den berörda värdepappersfondens, affärsenhetens och den anställdes resultat. Den uppskjutna delen av ersättningen ska även kunna falla bort helt av samma skäl.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna: De remissinstanser som yttrar sig över förslaget tillstyrker det eller har inget att invända mot det.

Finansinspektionens skäl: I artikel 14b.1.o i Ucits-direktivet finns bestämmelser som anger att fondbolaget får betala ut rörlig ersättning endast om det är försvarbart med hänsyn till fondbolagets finansiella situation och kan motiveras med hänsyn till den berörda värdepappersfonden, affärsenhetens och den anställdes resultat. Motsvarande regel finns i AIFM-direktivets bilaga II och har genomförts i svensk rätt genom 9 kap. 27 § AIFM-föreskrifterna. Finansinspektionen inför motsvarande bestämmelse i fondföreskrifterna genom 8 a kap. 25 §.

2.1.17 Övrigt

Finansinspektionens ställningstagande: Finansinspektionen använder begreppet ”styrelse” i fondföreskrifterna i stället för ”ledningsorgan”, som används i ändringsdirektivet, eller ”ledning” som används i AIFM-föreskrifterna.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

- göra en sammanfattning av sin ersättningspolicy och hänvisa till att resterande information finns på en angiven webbplats och att en kostnadsfri papperskopia kan fås på begäran.

Enligt Ucits-direktivet ska informationsbroschyren innehålla uppgifter om vilka personer som beviljar ersättningar och förmåner. Det är dessa uppgifter som åsyftas när det i föreskrifterna anges att fondbolaget ska beskriva hur ersättningar och förmåner beslutas.

Eftersom 13 kap. 6 och 11 §§ AIFM-föreskrifterna hänvisar till 29 kap. 2 § fondföreskrifterna behöver en ändring göras i AIFM-föreskrifterna. Detta för att inte även specialfonder och andra alternativa investeringsfonder som marknadsförs till icke-professionella investerare i Sverige ska omfattas av de nya kraven i fondföreskrifterna när det gäller innehållet i informationsbroschyren. AIFM-direktivet ställer inget motsvarande krav och Finansinspektionen har inte fått något motsvarande bemyndigande för dessa fonder. Finansinspektionen gör därför en följdändring i AIFM-föreskrifterna, som innebär att det inte görs någon hänvisning i dem till de nya kraven i fondföreskrifterna.

Finansinspektionen kompletterar också 29 kap. 5 § fondföreskrifterna med krav på vilka uppgifter som informationsbroschyren ska innehålla om förvaringsinstitutet. På detta sätt genomförs ändringen i bilaga 1, modul A, punkt 2 i Ucits-direktivet. Informationsbroschyren ska, i fråga om fondbolagets förvaringsinstitut, innehålla uppgifter om eventuell delegering av förvaringsfunktioner och om intressekonflikter som kan uppstå. Av informationsbroschyren ska det också framgå att aktuella uppgifter enligt denna bestämmelse tillhandahålls en investerare på begäran.

När det gäller årsberättelsen ska den även uppfylla de krav som anges i artikel 69.3 andra stycket i Ucits-direktivet. Det rör sig om information om det sammanlagda ersättningsbeloppet för räkenskapsåret, fördelat på fasta och rörliga ersättningar som fondbolaget har utbetalat till sin personal. Även antalet betalningsmottagare, det aggregerade ersättningsbeloppet fördelat på olika kategorier av anställda samt en beskrivning av hur ersättningar och förmåner har beräknats ska framgå. Av årsberättelsen ska det också framgå vilka granskningar som har gjorts av styrelsen och eventuella oegentligheter som har förekommit. Även väsentliga ändringar av ersättningspolicyn ska framgå. Vissa delar av kraven har införts i 4 kap. 18 § LVF. Lagbestämmelsen behandlar uppgifter om det sammanlagda ersättningsbeloppet som personalen har fått samt uppgifter om efterlevnaden och väsentliga ändringar av fondbolagets ersättningspolicy. Finansinspektionen inför en särskild bestämmelse i 31 kap. 48 a § fondföreskrifterna som genomför de krav som inte har reglerats i lag. Som *Fondbolagens förening* påpekar bör det förtydligas att uppgiften i årsberättelsen om antalet anställda som har fått fast eller rörlig ersättning ska gälla anställda som har fått sådan ersättning utbetald under räkenskapsåret.

2.3 Ikraftträdande

Finansinspektionens ställningstagande: Föreskriftsändringarna träder i kraft den 1 november 2016. Bestämmelserna i 29 kap. 2 § andra stycket och 5 § ska tillämpas från och med den 1 januari 2017.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna: *Fondbolagens förening* anser att det bör regleras att äldre bestämmelser gäller för sådana ersättningar som har beslutats före den 1 november 2016, men som betalas ut efter detta datum. Föreningen utgår ifrån att reglerna kommer att tillämpas först på ersättningar som beslutas för verksamhetsåret 2017.

Finansinspektionens skäl: Medlemsstaterna skulle senast den 18 mars 2016 anta och offentliggöra de lagar och författningar som är nödvändiga för att följa de nya reglerna, samt tillämpa dem från och med detta datum (artikel 2.1 i ändringsdirektivet). De nyligen beslutade ändringarna i LVF träder i kraft den 1 november 2016. De delar som rör faktablad och informationsbroschyr ska emellertid börja tillämpas först den 1 januari 2017. Orsaken är att fondbolagen ska få en viss tid på sig att anpassa faktablad och informationsbroschyrer till de nya kraven. Mot denna bakgrund bör samtliga föreskriftsändringar och de allmänna råden träda i kraft den 1 november 2016. De nya informationskraven i fråga om informationsbroschyren bör dock börja tillämpas först den 1 januari 2017.

Fondbolagens förening anser att det bör regleras att äldre bestämmelser gäller för sådana ersättningar som har beslutats före den 1 november 2016, men som betalas ut efter detta datum. Av 8 a kap. 2 § fondföreskrifterna framgår att bestämmelserna i kapitlet inte påverkar ett fondbolags skyldigheter enligt tillämplig avtals- och arbetsrätt. I den mån ett beslut om ersättning som fattats före den 1 november 2016 medför en skyldighet för fondbolaget enligt tillämplig avtals- eller arbetsrätt, påverkas alltså inte denna skyldighet av de nya bestämmelserna. Finansinspektionen anser därför att det inte är nödvändigt med någon övergångsbestämmelse.

3 Konsekvenser

Finansinspektionen redogör nedan för de konsekvenser som föreskrifterna bedöms få för olika aktörer. Avsnittet inleds med en redogörelse för hur samhället och konsumenterna kan komma att påverkas. Därefter följer en beskrivning av konsekvenserna för företagen. Slutligen redogörs för konsekvenserna för Finansinspektionen och hur ändringarna kan påverka de avgifter som berörda företag betalar till Finansinspektionen.

De regler som Finansinspektionen nu inför är baserade på Ucits-direktivet. Störst konsekvenser får de lagändringar som genomför Ucits-direktivet, medan

konsekvenserna av ändringarna i fondföreskrifterna är begränsade. Det går inte att helt separera konsekvenserna av lagändringarna från konsekvenserna av de ändringar i fondföreskrifterna som Finansinspektionen beslutar om. Ändringarna i fondföreskrifterna är till stor del endast en precisering av de krav som framgår av lagändringarna.

Fondbolag som inte har tillstånd för diskretionär portföljförvaltning omfattas av bindande regler i stället för de allmänna råd som de tidigare omfattats av. Konsekvenserna av detta utvecklas nedan. Sammantaget skiljer sig inte de nya reglerna väsentligt från de tidigare gällande ersättningsföreskrifterna och allmänna råden. Konsekvenserna är därför begränsade i detta avseende. När det gäller informationen om förvaringsinstitutet skärps kraven, vilket medför att de nya föreskrifterna får större konsekvenser på det området

3.1 Konsekvenser för samhället och konsumenterna

Ändringsdirektivets syfte är bl.a. att öka investerarskyddet och investerarnas förtroende för fondbolagen. Syftet är också att harmonisera reglerna om ersättningssystem för fondbolag med reglerna om ersättningssystem på andra områden inom finansmarknaden samt minska nationella skillnader.

Ändringarna i fondföreskrifterna borde inte ha någon större påverkan på samhället eller konsumenterna eftersom det även tidigare har funnits regler om ersättningssystem för svenska fondbolag. De nya kraven på information om förvaringsinstitut får större påverkan på konsumenterna och samhället eftersom informationskraven enligt gällande regler inte är lika omfattande.

Ändringarna kan få en viss positiv effekt för både konsumenterna och samhället eftersom de bidrar till ökat investerarskydd i och med att reglerna om ersättningssystem ska motverka onödigt risktagande. Detta gäller särskilt för fondbolag utan tillstånd för diskretionär portföljförvaltning av finansiella instrument, som nu kommer att omfattas av bindande regler. Ändringarna innebär ökad transparens i fråga om fondbolags interna regler och kan därför leda till ökat förtroende för fondbolagen. En liten risk med de krav som ställs på fondbolagen, i och med de nya reglerna, är att fondandelsägarna får bära fondbolagens kostnader för att följa kraven genom att förvaltningsavgifterna höjs. Detta är dock svårt att förutse då dessa kostnader sannolikt är marginella.

3.2 Konsekvenser för företagen

3.2.1 Fondbolag

Föreskriftsändringarna berör fondbolag med tillstånd enligt LVF. För AIF-förvaltare finns motsvarande regler sedan tidigare, även om de i detalj kan skilja sig något åt. I dagsläget finns cirka 50 fondbolag som alla kommer att beröras av de nya reglerna. Här ingår de 24 fondbolag som har tillstånd för diskretionär portföljförvaltning som avser finansiella instrument och som tidigare har omfattats av tvingande regler i ersättningsföreskrifterna.

I dag finns redan föreskrifter och allmänna råd som i allt väsentligt överensstämmer med de nya reglerna om ersättningssystem i ändringsdirektivet. De allmänna råden är inte bindande, men om ett institut inte följer dem måste det framgå att institutet handlar på något annat sätt som innebär att kraven i bakomliggande bestämmelser uppfylls. Finansinspektionen har inte fått några indikationer på att fondbolagen inte följer de föreskrifter och allmänna råd som finns i dag. Därför bedöms de nya reglerna inte innebära krav på några omfattande förändringar hos fondbolagen. Det kan dock inte uteslutas att det finns fondbolag som kommer att behöva göra mer omfattande uppdateringar av interna dokument för att de inte fullt ut har följt de allmänna råden.

Vad gäller information om förvaringsinstitut kommer fondbolagen att behöva ta in sådan information och uppdatera sina informationsbroschyrer med dessa uppgifter.

Att det inte längre finns möjlighet för fondbolag att undanta rörlig ersättning under 100 000 kronor från bestämmelserna om uppskjutande, leder till att vissa fondbolag måste se över och omarbeta interna riktlinjer och processer även i detta avseende.

I fondföreskrifterna införs det krav på att ersättningskommittén, eller den styrelseledamot som bereder vissa styrelsebeslut ska ha en viss kompetens och inte ha några verkställande uppgifter i fondbolaget. De föreslagna ändringarna i fondföreskrifterna kan innebära att man behöver se över fondbolagsstyrelsernas sammansättning och kompetens. Ett eventuellt behov av kompetensutveckling i aktuella frågor för styrelsemedlemmar borde kunna tillgodoses med interna resurser (t.ex. ansvariga för risk eller regelefterlevnad). För de bolag som har uppdragit åt någon annan att utföra uppgifter kan det eventuellt innebära en engångskostnad. Den lär dock vara marginell.

FAR anser att även kostnader för att uppdatera årsberättelsen innebär en administrativ börda och ska finnas med i konsekvensanalysen. Finansinspektionen har uppdaterat konsekvensanalysen med detta tillägg. Andra remissinstanser tycker att Finansinspektionen har underskattat kostnaderna för den ökade administrationen, men de anger inte vad de anser att kostnaden i stället uppgår till.

De nya reglerna om ersättningspolicy och ersättning till anställda kommer alltså att innebära att fondbolagen måste se över och uppdatera interna riktlinjer, interna processer, informationsbroschyrer och, som *FAR* påpekar, årsberättelser. Då de interna riktlinjerna och processerna i stor utsträckning redan lär uppfylla de krav som nu ställs i fondföreskrifterna, bör konsekvenserna av regleringen bli begränsade. Detta med undantag för de ökade informationskraven om förvaringsinstitutet, där fondbolagen kommer att behöva hämta in och lägga till information i informationsbroschyren.

Den ekonomiska och administrativa bördan för fondbolagen till följd av de ändrade fondföreskrifterna bedöms vara marginell. Engångskostnaden per fondbolag för att uppdatera interna riktlinjer, processer, informationsbroschyrer och årsberättelser beräknas uppgå till mellan 6 500 kronor (5 timmar x 1 300 kronor) och 13 000 kronor (10 timmar x 1 300 kronor) beroende på fondbolagets storlek och huruvida det redan i dag omfattas av bindande eller icke-bindande regler. Den löpande kostnaden per fondbolag beräknas uppgå till 2 600 kronor per år (2 timmar x 1 300 kronor) för att uppdatera relevanta dokument vid behov.

3.2.2 Förvaringsinstitut

Föreskriftsändringarna berör även förvaringsinstitut. Enligt den nya lydelsen av 29 kap. 5 § fondföreskrifterna ska värdepappersfondens informationsbroschyr innehålla viss information som fondbolaget måste hämta in från förvaringsinstitutet. Informationen är av sådan karaktär att förvaringsinstitutet redan nu bör ha den till hands. Finansinspektionen bedömer att informationskravets påverkan på förvaringsinstitutet är marginell. Engångskostnaden per förvaringsinstitut för att ta fram relevant information till fondbolaget beräknas till 2 600 kronor (2 timmar x 1 300 kronor). Löpande kostnader per förvaringsinstitut för att informera fondbolaget när ändringar sker beräknas till 2 600 kronor per år (2 timmar x 1 300 kronor).

3.2.3 Övriga finansiella institut

Näringslivets Regelnämnd och Svenska Bankföreningen påpekar att ändringarna i fondföreskrifterna kommer att få konsekvenser för det kreditinstitut eller det värdepappersbolag som anses som ansvarigt bolag enligt bestämmelserna i lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag. När ett fondbolag ingår i en sådan grupp som omfattas av ersättningsföreskrifterna kommer det ansvariga bolaget i gruppen att få ytterligare en administrativ börda p.g.a. skillnaderna i regelverken. Finansinspektionen utgår ifrån att ansvarigt bolag inom gruppen kan använda de uppdateringar som fondbolaget måste göra i sina interna dokument m.m. mot bakgrund av de nya reglerna. Därför borde kostnaderna för det ansvariga bolaget i gruppen vara marginell.

3.3 Konsekvenser för Finansinspektionen

Finansinspektionen bedömer att de nya reglerna i fondföreskrifterna inte får några betydande konsekvenser för Finansinspektionen. I och med att fler fondbolag nu omfattas av bindande regler kan det ta tid för Finansinspektionen att granska ersättningspolicyn i auktorisationsärenden. Det rör sig om ett fåtal sådana ärenden per år, varför påverkan på Finansinspektionen bedöms vara marginell.

Finansinspektionen kommer också att behöva informera om de ändrade föreskrifterna på Finansinspektionens webbplats, www.fi.se, och vid frågor från branschen. Tidsåtgången bedöms vara begränsad även för detta.